

Prestegården

I Kristian Vs norske lov heter av 1687 står det at bøndene hadde ansvaret for å holde stall, "Borgestue og Herrekammer" på prestegården, mens presten selv skulle holde resten av gården ved like. Dette for å sikre biskoper og andre reisende gode overnattingssteder. Dette er vanskelige begreper, men vi tolker dem som to funksjoner som til sammen etter hvert utgjorde våningshuset for presten. Det var lokale bønder som sto for byggingen, Materialbruk, konstruksjonsprinsipp og hånverksmessige løsninger stammer derfor fra den lokale byggeskikken. Vi regner derimot med at prestene selv hadde mye å si for den overordnede utformingen, at de var arkitektene bak prestegårdsbygningene, og at deres bakgrunn hadde stor betydning for hvordan hver enkelt prestegård ble seende ut (Kjell Marius Mathiesen i "Prestegården i Vågå", årbok for Maihaugen fra 1999: side 13-14).

Og siden 1500-tallet har kirkens ledelse vært opptatt av at presten skulle bo standsmessig, heller med store hus med flere værelser